

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor
Winnipeg, Man., Canada.

City три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

PIK IX.

Ч. 22 (918)

СУБОТА, 19. ЛЮТОГО 1927.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, FEBRUARY 19th, 1927.

No. 22 (918) VOL. IX.

ЗАКОНОПРОЄКТ У ПАРЛЯМЕНТІ ПРО ПЕНСІЮ ДЛЯ СТАРЦІВ.

Міністер праці Гінан пропонує у федеральному парламенті законопроект, подібний до минулорічного.

ОТТАВА, 16. лютого. — Вчора вечером дебатувало в парламенті над пенсіями на старість. Міністер праці Пітер Гінан поновив віс законопроект про пенсію для старців, подібний до того, що був перед парламентом в часі його розв'язання 1926 року. Над законопроектом вивчалася значна дискусія.

Гінан закликав прийняти пропонуваного законопроекту, то їх можна буде зробити пізніше.

Пропонований законопроект забезпечує пенсію в сумі

\$240 річно для тих осіб, що мають по 70 років і є без засобів до життя. Кошт має бути розділений по рівній частині між домінією і провінціями, що приймуть плян.

Гю Гутрі, консервативний провідник у парламенті, заявився в принципі за плян, але був за тим, щоб законопроект був такого характеру, аби весь кошт покривала домінація. В подібному дусі висловився консервативний посол Гірі з Торонто.

Фармерські послы з Алберти, Дж. С. Кут і Вм. Ірвін, також були за чисто федеральним пляном, однак заявили, що будуть голосувати за пропонованим законопроектом.

ПАРЛЯМЕНТ ВІДКИНУВ ПОПРАВКУ ФАРМЕРСЬКОГО ПОСЛА.

Прогресист Кармайкел поставив резолюцію, щоб уряд не має права домагатися розв'язання парламенту.

ОТТАВА, 16. лютого. — А. М. Кармайкел, прогресивний посол з Кіндерсі, Саск., висунув у парламенті резолюцію, що ніякий уряд не повинен мати права домагатися розв'язання парламенту, поки не буде скінчений п'яти-літній речинець, як цього вимагає Бритиш Норт-Америка Ект, хіба що буде уповноважений до цього більшістю послів парламенту.

Уряд відмовився прийняти резолюцію і Вільям Ірвін, фермерський посол з Ветасквін, Альта., зробив поправку, щоб відіслати її до спеціаль-

ного комітету для ревізії правил. Коли прийшло до голосування, поправка була відкинута 133 голосами проти 26.

Всі ліберальні й консервативні послы, за винятком консервативиста Квіна з Галіфаксу, голосували проти поправки Ірвіна. Прогресивні, робітничі й фермерські послы з Алберти голосували за поправкою. За нею голосували також три ліберально-прогресисти, незалежний французький посол Бураса і згаданий консервативист Квін. Було це перше голосування на теперішній сесії.

ПЕРЕПИСКА МІЖ ЛОРДОМ БИНГОМ А ПРЕМ'ЄРОМ КІНГОМ.

ОТТАВА, 15. лютого. — Прем'єр Мекензі Кінг виявив вчора в парламенті деякі тайні кризи в останніх днях минулого парламенту, коли лорд Бінг, як губернатор-генерал, відмовився розв'язати парламент. Історія є подана в кореспонденції між лордом Бінгом а прем'єром Кінгом, що відноситься до сімох днів.

В першому листі прем'єр Кінг складає свою резолюцію з огляду на відмову губернатор-генерала розв'язати парламент. Він далі пропонує, що лорд Бінг, перед остаточним рішенням, повинен poradитися з британським секретарем для домінії.

Відмова губернатор-генерала прийняти пораду прем'єр-міністра є серйозним кроком у всякий час, каже Кінг, який побоюється, що через відмову лорда Бінга прийняти пораду (про розв'язання парламенту) виникне грізне конституційне питання, яке не має собі прикладу в історії Великої

Британії протягом століття, а в історії Канади від часу конфедерації.

Лорд Бінг відповів, що на його думку в дійсності є лише одне спірне питання. Він вважає, що Мієнові (консервативному провідникові) не дано нагоди спробувати правити або сказати, що він не може цього робити, і що треба спробувати всіх слухних способів перед відкликанням до виборів.

Прем'єр Кінг у своїй відповіді пригадує розмову, яку мав з лордом Бінгом відносно того, щоб Мієнові дати нагоду спробувати правити.

"Я вказав, що на початку сесії", каже прем'єр Кінг, "було поділено для народних представників у парламенті вирішити про те, хто має бути дорадником вашої ексцелленції, і що нагода п. Мієна дати підтримку палати була така сама добра, як і моя власна".

Далі Кінг каже, що з огляду

Бритійський міністер грозить соціалістичним провідникам розстрілом

ЛОНДОН, 16-го лютого. — Промовляючи в Кройдоні, генеральний постмистер сер Вільям Мичел Тамсон заявив: "Певні соціалістичні провідники мали сказати, що як Британія буде вмішана у війну з Китаєм, то вони уживуть всіх своїх сил, щоб не допустити нагородження британських військ."

"Якщо вони зроблять це, вони опиняться під стіною з розстрільним відділом перед собою. Буде досить добре, як вони будуть знати про це з самого початку".

Робітничі послы влаштували сьогодні в парламенті велику демонстрацію проти Тамсона і не дали йому говорити.

Коли він встав, щоб відповісти на питання, робітничі послы почали голосно кричати: "Стріль — стріль" і продовжали шум і крик так довго, що він не міг слова промовити.

Цілим лідером всього є Едвін Саблін, бувший царський дипломат, який удержує дипломатичні зносини з британським урядом через міністра внутрішніх справ сер Вільяма Джайнсон-Тікса, секретаря для Індії лорда Біркенгеда та інших.

Регулярні царські дипломатичні корпуси, що змагають до повалення радянського уряду, існують у всіх столицях Європи. На їх чолі стоїть барон де Гіре у Парижі. Де Гіре був перше майстром церемоній царському двору.

РАДЯНСЬКА ПРЕСА ВИКРИВАЄ ЗМОВУ В АНГЛІІ ПРОТИ С.Р.С.Р.

МОСКВА, 16. лютого. — Радянська газета "Ізвестія" та "Правда" друкують на двох сторонах документальні докази про існування в Англії організованої змови для зірвання зносин з Радянським Союзом. Між документами є залучені фотографії листів, що відносяться до цієї справи.

За змовою стоять бувші партійні дипломати, біографісти, британські нафтові магнати, фашистські авантюристи, газети — "Дейлі Мейл" є подана як одна з них — агенти Скотланд Ярді (бритійської тайної поліції), а навіть британські

церкви.

Цілим лідером всього є Едвін Саблін, бувший царський дипломат, який удержує дипломатичні зносини з британським урядом через міністра внутрішніх справ сер Вільяма Джайнсон-Тікса, секретаря для Індії лорда Біркенгеда та інших.

Регулярні царські дипломатичні корпуси, що змагають до повалення радянського уряду, існують у всіх столицях Європи. На їх чолі стоїть барон де Гіре у Парижі. Де Гіре був перше майстром церемоній царському двору.

ЛІБЕРАЛИ НЕ БУДУТЬ ТОЛЕРУВАТИ НАСИЛЬСТВ АМЕРИКИ.

МІСТО МЕКСИКО, 16. лютого. — Педро Запеда, представник ліберального уряду Нікараги в Мексику, заявив сьогодні, що нікарагванські ліберали не будуть толерувати "дальших насильств" американського адмірала Латимера, який проголошує "нейтральні зони" в містах, що є заняті або мають бути заняті лібералами.

ВАШІНГТОН, 16. лютого. — Департамент маринарки призначив послы до Коринто, в Нікарагві, 200 моряків і 6 аероплянів.

Аеропляни мають бути уживані позірно для розпізнавання ворога, а в дійсності для бомбардування позицій ліберальної армії.

МАНАГВА, Нікарагва, 13-го лютого. — Легатія Злучених Держав одержала сьогодні відомість з Матагальпи, що ліберали назад відібрали Муй Муй і в великому числі машерують на Матагальпу, щоб її зайняти.

Консервативні війська свідомі того, що не вдержать Матагальпи й евакуують місто.

АРЕШТ РОБІТНИЧИХ ПРОВІДНИКІВ У ШАНГАО.

ЛОНДОН, 14. лютого. — 3 Шангаю повідомляють, що чужинська поліція арештувала там 60 провідників робітничих юній. Причина арештування та, що робітничі провідники мали приготувати страйк проти чужинців у Шангаю.

на те, що парламент відмовився висловити довіра для Мієна протягом цілої сесії, він не може добачити, щоб парламент міг дати йому поперти і він зміг правити країною. Для цього він не може брати на себе відповідальності й доряджувати лордові Бінгові писати по Мієна.

ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ДОПОМОГУ ФАРМЕРАМ.

ВАШІНГТОН, 12. лютого. — Сенат ухвалив вчора законопроект МекНері-Гогена про допомогу фермерам, який був відкинений попереднім конгресом. За законопроектом голосувало 47 сенаторів, проти 39. Сенатори голосували за й проти без огляду на партійні ріжниці.

За законопроектом голосували: 1 фермерсько-робітничий сенатор, 24 республіканців і 22 демократів. Проти: 25 республіканців і 14 демократів.

Президент Кулідж є проти ухваленого законопроекту й наложити на нього своє вето, себто не підпише його.

ЗАСУД КОМУНІСТИЧНОГО ПОСЛА У ФРАНЦІІ.

ПАРИЖ, 16. лютого. — Комуністичний посол Вайлян-Курторіє звів засуджений сьогодні на три місяці в'язниці за написання статті в "Іманіте", в якій він обороняв недавній замах Антео Замбоні на життя італійського диктатора Муссоліні в Болоньї. Молодого Замбоні фашисти вбили були на місці замаху.

ПІДЧАС БУРІ В КАЛІФОРНІІ ЗГІНУЛО 27 ОСІБ.

СЕН ФРЕНСИСКО, Кал., 17. лютого. — Полудневу й центральну Каліфорнію навістило великі бурі, дощі й повні, під час яких втратило життя 27 осіб, а 5,000 остало бездомними. Шкоду в майні обчислюють на кілька мільонів доларів.

ПРИ ЗУДАРИ ПОТЯГІВ ЗГІНУЛО 10 ОСІБ.

ЛОНДОН, 14. лютого. — Недалеко Гол зударився сьогодні два експресів потягів, внаслідок чого 10 осіб було убитих і 40 раних. Були це переважно шкільні діти. Причиною зудару потягів була сильна мрака, яка від кількох днів навісила над британськими островами.

ДОМАГАННЯ ЧЕНА СТРИМАЛИ ПЕРЕГОВОРИ.

ЛОНДОН, 17. лютого. — Домогання Ежена Чена, кантонського міністра закордонних справ, щоб він був визнаний речником цілого Китаю і щоб майбутній статус усіх британських інтересів у тій країні був полагоджений під час переговорів у Ганкові, спричинили теперішні заставлення переговорів.

В СУТИЦКАХ В ІНДІІ УБИТО ДЕВ'ЯТЬ ОСІБ.

БОМБЕЙ, Індія, 16. лютого. — Підчас сутичок між Магомеданами а Гіндусами в місті Індоре, які тягнулися через два дні, дев'ять осіб було убитих і 50 раних.

Розрухи були спричинені тим, що перед магомеданською мошеєю грала музика Гіндусів. Це розлючило Магомеданів і розпочалася бійка.

Боячися нових розрухів, державна кавалерія при допомозі поліції патрулює місто.

МІСТО ГАНЧОВ УПАЛО ПЕРЕД НАСТУПОМ КАНТОНСЬКОЇ АРМІІ.

Побиті війська генерала Сун Чуан-Фана втікають перед Кантонцями. — Упадок Ганчова загрожує Шангаєві.

ШАНГАЙ, 17. лютого. — Місто Ганчов, столиця провінції Чекіань, упало перед наступом кантонської армії і реакційний генерал Сун Чуан-Фан, який має оборонити Шангаю, відступає перед побідносними Кантонцями.

Ганчов вважають брамою Шангаю. Його упадок загрожує Шангаєві, а також грозить цілковитим упадком армії реакційного генерала. Сподіючися дальших атаків, Сун Чуан-Фан робить свою останню лінію оборони в Сункіані, лише 40 миль від Шангаю.

Після упадку міста Ганчова, яке має 800,000 населення, кантонська армія приготувалась до наступу на Шангай.

Рівночасно з вісткою про заняття Ганчова наспіло звідомлення про поразку військ Сун Чуан-Фана, що оперують

в Нінпо, 95 миль на полудневий схід від Ганчова.

Війська реакційного генерала були окружені в Нінпо, портовому місті, і вивалилися з рук Кантонців лише в той спосіб, що всіли на три кораблі і втікли на море.

ЖЕНЕВА, Швейцарія, 14-го лютого. — Чао Гайн Чу, китайський представник до Ліги Націй, заявив вчора, що буде заступати цілий Китай на мітингу ради Ліги, який розпочнеться 3. березня.

"Я заступаю Китай як цілість", сказав він. "Мій мандат є повний. Я маю за собою 400 мільонів Китайців, включаючи молодих, старих, північних і полудневих".

ЛІГА НАЦІЙ ОДЕРЖАЛА ПРОТЕСТ ВІД ПЕКІНСЬКОГО УРЯДУ.

ЖЕНЕВА, 16. лютого. — Китайська делегація оповістила сьогодні, що на інструкції пекінського уряду вислала ноту до генерального секретаря Ліги Націй, сер Ерика Дроммонда, в якій домагається відкликання британського прикazu вислати війська до Китаю.

Нота включає копію пекінського попереднього протесту до Великої Британії проти вислання британського війська, як порушення Вашингтонської угоди й 10-ої точки умови Ліги Націй, яка зобов'язує членів Ліги охороняти територіальну правність і політичну незалежність усіх членів.

Нота заявляє, що китайська влада є способна вдержати порядок у Шангаю і що присут-

ність британських військ привела би до ускладнень.

ЖЕНЕВА, 17. лютого. — Нота пекінського уряду, яка домагається відтягнення британських військ, що є в дорозі до Шангаю, наспіла сьогодні до секретаріату Ліги Націй.

Повідомляючи про її одержання, генеральний секретар сер Ерик Дроммонд запитав китайського делегата Чу Чао-Сіна, чи його уряд бажає, щоб документ був розісланий членам Ліги.

Китайське питання не є на програмі березневої сесії ради Ліги, бо жадна держава не домагалася її поставлення, однак всякий член має право порушити справу й започаткувати дискусію.

УРЯД РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ ЗАКЛАДАЄ РІЛЬНИЧУ ШКОЛУ.

МОСКВА, 14. лютого. — Народній Комісаріят Освіти Радянської України прийшов до порозуміння з д-ром Куніном, представником американського політехнічного університету в Каліфорнії, в справі введення в життя сільсько-господарської школи. Школа та буде побудована на американській зразок і буде вчити всіх родів рілничого господарства після найновіших метод. Український радянський уряд хоче завести на Україні індустріалізацію сільського господарства, як це практикується в Америці. Тому в школі будуть вчити також, як засушувати овочі, робити консерви і т. п.

Український уряд відступив для цієї цілі великий монастир над Дніпром і 7,000 акрів найкращого чорнозему. Школа буде відкрита 1. жовтня ц. р. На разі приймуть тільки 100 уч-

нів. Кожного року школа буде побільшуватися на дальших 100 учеників, поки число не дійде до 500 учеників. Ученики будуть працювати кожного дня по 4 години в полі або на господарстві, а по 4 години будуть вчитися в школі.

Школа буде покривати видатки й ціле удержання зі своїх власних прибутків, добутих з придленої їй землі. Кожного року студенти будуть роз'їздитися по селах і вчити селян нових способів управи землі.

Др. Кунц одержав вже фонди на початкові видатки, поділені з розбудовою школи і приміщенням для учеників. Він дістав також гроші на машини.

Наука в школі буде тривати чотири роки.

Товариші! Відновляйте передлату на "Українські Робітничі Вісті"!

ВІД 15. ЛЮТОГО ДО 15. БЕРЕЗНЯ МІСЯЦЬ КАМΠΑНІІ НА БУДОВУ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ТОРОНТО. ВСІ ДО ПРАЦІ!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company...

Subscription per year \$4.00
Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робітничої школи — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видве Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Прічард і Мекгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00
Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, 209, Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦЮЮЧИХ І ЇХ СВІДОМІ ЧИ НЕСВІДОМІ ВОРОГИ.

III.

ПОЛІТИЧНИЙ ФРОНТ БОРЬБИ.

Ми приступаємо до обговорення другого фронту класової боротьби працюючих, до політичного. Прочитавши попередні два розділи цієї статті, може дехто з робітників та фермерів сказати: "Коли економічні організації борються за визволення працюючих з капіталістичного визиску, то пощо нам організуватися ще й політично та дробити свої сили? Вистарчить нам одної організації".

Втім то й річ, що той одній організації ніяк не вистарчає, і хто таке каже, той свідомо, або не свідомо шкочить визвольному робітничому рухові й робить прислугу його ворогам.

Капіталісти й їх слуги старяться всіма способами вмовляти в робітників, що політика — дуже погана річ, що у ній повно крутні, обманства й т. ін., мовляв, вона не для робітників та фермерів. Лідери Американської Федерації Праці ногами й руками трясуть на саму згадку про організування в Злучених Державах одної великої робітничої політичної партії, хоч би на зразок Англійської Партії Праці.

Коли-ж політика справді така погана річ, то чому пані й підпани, чому самі лідери угодовських робітничих індустріальних організацій з руками й ногами, геть і з головою бабраються в політику? Чому пані в кожних виборах йдуть до робітників і фермерів за голосами? Аде-ж голосування підчас виборів — це вже політична діяльність?

Бачите, як пані хитрі: голосувати на пана — це гарна річ, а голосувати на робітника або фермера, члена робітничої політичної організації, це погана річ. А організуватися працюючим в політичній організації — ой, це вже аж надто погана річ! — кажуть капіталісти.

Та працюючі прийшли вже до переконання (самі капіталісти їх навчили), що організуватися політично зовсім не така погана річ, якщо її представляють вороги працюючих, що це навіть дуже необхідна для працюючих справа. Що буржуазна політика погана — так це-ж самі капіталісти її опоганили. А працюючі, організуючись і зводячи класову політичну боротьбу, укреслюють ту несправедливу політику, яку створила буржуазія у своєму інтересі.

КІЛЬКА СЛІВ ПРО САМУ ПОЛІТИКУ.

Політика — це одна з головних надбудов економіки, вона впливає на економічного устрою. В капіталістичній системі не може бути іншого політичного устрою, як капіталістичний, без різниці, як би він себе не називав: демократичний, фашистський, монархістичний, чи навіть "робітничий". В Англії був кілька місяців так званий "робітничий уряд" МекДоналда, але він мусів служити капіталістичній системі. Його міністри й сам прем'єр не могли змінити не тільки самого ладу в країні (вони не кінче й старалися це зробити), але не були в силі змінити системи у своїх міністерських канцеляриях. Їм лишалося одно з двох: або бути послухливими манекенами в руках капіталістичної системи, або уступити. Був ще третій вихід: новітні безпощадну класову боротьбу за зміну капіталістичного ладу згорі і в цій боротьбі або чесно згинуть, або побіди. Але на це не дозволила їм їх угодовська, дрібно-буржуазна ідеологія, тому вони, як уряд, згинувши в обіймах капіталістичної системи, нічого після свого урядування робітництву не лишили. Був також соціалістичний уряд, навіть з соціалістичним президентом, в Німеччині, але тому, що він не зломив капіталістичної системи, то вона його зломала й настановила Гінденбурга.

В капіталістичних країнах, не дивлячись на їх "демократичність", на рівне, примє й тайне загальне голосування — парламенти, уряди, всі державні законодавчі та виконавчі апарати є виконавцями волі пануючої класи. Всі вони й ухвалювані ними закони є на боці пануючих. І коли капіталісти, чи їх демократичні уряди кажуть, що закони є рівні для всіх, то це просто злода. Закони завжди на боці сильного і в капіталістичних країнах вони обороняють право визиску одиницю-мільоном соток тисяч працюючих (приклад — Форд в Злучених Державах).

Закони в демократичних країнах наверх дозволяють робітникам організуватися й боротися за свої права, але як тільки в якійсь індустрії робітники вийдуть на страйк, то зараз-же уряд посілає туди своє військо, поліцію для оборони капіталістичного права на визиску, арештує й пакує в тюрми провідників, заборонє робітникам збори... Значить, політична влада стає в обороні економічного панування визискувачів, а пани, їх слуги й зрадничі лідери трейд-юніоні кажуть робітникам, що економіка немає нічого спільного з політикою й докладають всіх зусиль, щоб страйк робітництва не перетворився в політичну боротьбу.

ПРАЦЮЮЧІ МУСЯТЬ ОРГАНІЗУВАТИСЯ ПОЛІТИЧНО.

Щоб боротися з капіталістичним політичним апаратом, який обороняє визиску економічний — працюючі також мусять організуватися політично. Про це тепер двох думок вже й бути може. Тепер цілий світ вкрито політичними партіями працюючих. Не всі вони однакові, не всі вони признають однакові засоби й способи боротьби, але всі вони визнають потребу політичної боротьби.

Міжнародні організації, що лучуть в собі політичні партії робітництва, є дві: Другий (Соціалістичний) Інтернаціонал і Третій (Комуністичний) Інтернаціонал. Другий Інтернаціонал об'єднує в собі соціалістичні партії різних країн, а Третій Інтернаціонал об'єднує в собі комуністичні партії різних країн. До світової війни був тільки один, Другий Інтернаціонал, який зрадив ідею міжнародної солідарності: його лідери пішли на услуги капіталістів своїх країн, стали міністрами монар-

хістичних урядів й допомагали їм пролівати робітничу кров за інтереси капіталістів. Як тільки війна скінчилася й капіталісти воюючих держав помирлилися між собою, то одночасно з ними помирилися між собою й соціал-зрадники, воєнне хрестили назад свій (Другий) Інтернаціонал (на половину пошарпані чисельно й цілковито збанкрутований морально) й прилепили його замість хвоста до Ліги Націй, цієї міжнародної політичної організації капіталістів. Найвідатніший лідер Другого Інтернаціоналу, бельгійський міністер Вендервельде, засідає й тепер в Лізі Націй за одним столом з Чемберлейном, Муссоліні, Бріаном і ин.

Третій (Комуністичний) Інтернаціонал створився з тої частини чесних борців II. Інтернаціоналу, що остали вірні міжнародній класовій солідарності робітництва. Вони провадили завзяту боротьбу проти світової війни, а по війні за повалення ладу визиску й насильства, ладу, що кидав людство на таку страшну різню, якою була остання світова війна й якою буде неминуча майбутня ще гірша різня. Третій Інтернаціонал, всі комуністичні партії й їх провідники стоять за чисту, безкомпромісову класову політичну боротьбу. Тільки завдяки цій боротьбі повалено тюрму народів, царську Росію, а на її місце збудовано вільний великий Союз Радянських Соціалістичних Республік; тільки завдяки цій боротьбі потрясено в безпосередньо пововених роках цілим капіталістичним ладом. І коли-б не зрада лідерів Другого Інтернаціоналу й тої маси, що остала під їх проводом, то нині працюючим більшій половині світа може зовсім не прийшлося-б було жити далі в кігтях капіталістичного визиску та боятися приходу нової капіталістичної війни.

ВОВКИ В ОВЕЧІЙ ШКІРІ.

Цей розбрат працюючих на організаційному полі політичної боротьби не тільки не повинен знеохочувати працюючих організуватися політично, але він повинен відкривати їм очі й ще більше захоочувати їх до політичної боротьби. Бо за цим розбратом аж надто видно кігті й скриту роботу визискувачів, світових імперіалістів. Аде-ж вони й тут мають своїх слуг, які сіють цей розбрат між робітництвом.

Комуністичні партії в кожній країні не відмовуються від робітництва, ні від таких угодовських робітничих організацій, як соціалістичні партії, партії праці, незалежні партії праці й ин. Ні, комуністичні партії й тут готові творити з ними один фронт, навіть закликають до об'єднання всіх робітничих політичних, економічних, кооперативних та освітніх організацій в одну масову політичну партію й при всьох всекраєвих, провінціонаньних чи міських виборах йти разом, ставити спільно своїх кандидатів, лучитися разом з фермерами, тоб-то творити спільний фронт працюючих проти визискувачів, разом боротися — але лідери тих угодовських партій і проти такого об'єданого фронту. Вони, як вірні слуги капіталу, як його агенти, зводять боротьбу з ними визвольними кликами комуністів, виключують комуністів із своїх організацій на велику радість капіталістів. Чому вони це роблять? Тому, що деякі з них є платимими слугами капіталу, а у деяких ідеологія є чисто дрібно-буржуазна.

Однакож "низи" робітництва прозирають й починають йти понад голови таких своїх лідерів. Тому такі угодовські партії уступають місце дійсним боевим політичним партіям працюючих. Була колись, наприклад, в Канаді Соціалістична Партія Канади. Коли її рядове членство й всі чесніш одиначи перейшли до Комуністичної Партії Канади, то тоді її головні лідери перейшли до консервативної партії. Отже чи не були ці лідери вовками в овечій шкірі?

Та чим скорше вони йдуть туди, де їм місце, тим скорше прозирає робітництво й починає лучитися в дійсні боеві політичній партії, на чолі яких стоять віддані робітничі справи провідники.

В ОБОРОНІ СВОГО НАРОДУ.

Дружина pokojного основателя Кумінтангу, д-ра Сун Ят-Сена, про визвольну боротьбу китайського народу й його взаємовідносини з чужинецькими капіталістичними державами.

(Розмова з кореспондентом американської преси.)

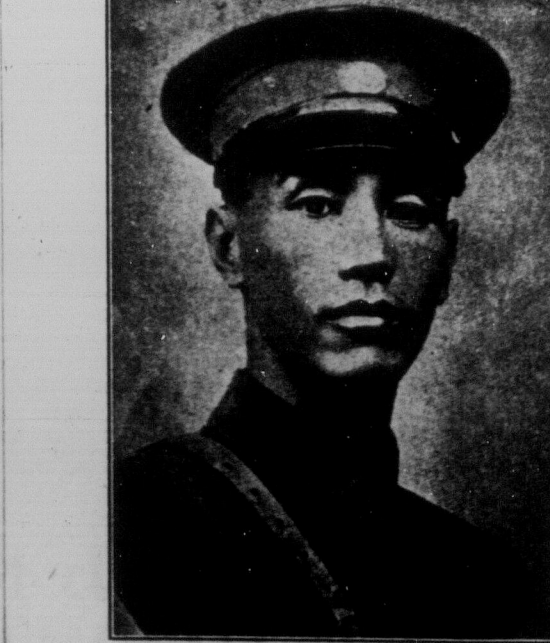
Мій чоловік часто говорив, що як-би не американські освітні інституції по Китаю, скінчення династії Манчу було-б неможливе.

Це були Китайці в Америці, студенти й робітники, яких жертвовувалисть зглядом молодого чоловіка уможливила йому перед 17 або 18 років ми фінансувати китайську революцію (в 1911 р.). Ми завдячуємо Америці більшість наших молодих провідників, які поступали тепер побібно на північ, щоб довершити другу половину революції, це є об'єднати Китай і зробити з него справжню республіку.

Америка не розуміє кантонського руху. Я побоююсь, що навіть ваш уряд не в силі розуміти ідеалів поширюваних Кантонцями.

Судачи після американських газет я мимоволі мшу відчуваю, що ви дістаєте свої новинки з жерел, які є в посіданні Британії. Коли Евген Чен, наш міністер закордонних справ, з'їзав вперше номінований на цю посаду, вся писана по англійські преса — в Лондоні і на Далекім Сході та на провінції, почала в один голос висмівати його.

Американська преса, йдучи слідом британської, хотіла

ЧАН КАЙ-ШЕК, головнокомандуючий кантонсько-чунганською армією, що бореться за звільнення Китаю від своїх і чужих визискувачів.

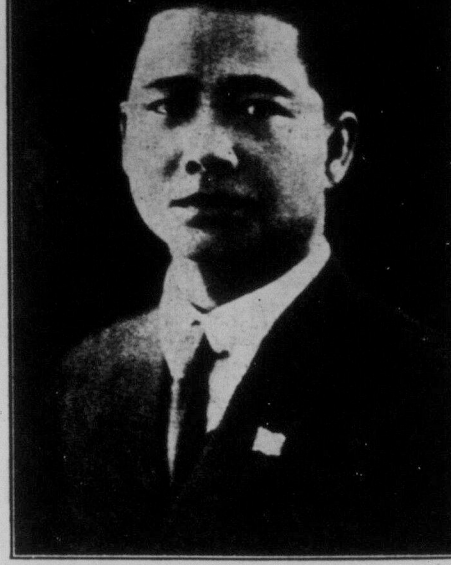
вбити наш кантонський національний рух зразу через ігнорування, описів через висміювання його. Щойно від кількох останніх тижнів американський уряд почував себе змушеним признати, що наш кантонський рух є фактом, себ-то він мусів признати, що це дійсний рух, хоч він і "червоний".

Але не забувайте, що ваш уряд почав признавати наш рух лише тоді, коли наші армії зайшли побібно аж в долину ріки Янчге й здобули дві треті Китаю. Тепер ви, Американці, признаєте, що несправедливі договори мусять бути перепирані, але — слідом Британії — ви говорите, що це буде щойно тоді можливе зробити, "коли Китай матиме один відповідальний уряд".

Я не роблю тут ніяких фігуративних тверджень. Коли наші війська заняли долину Янчге, вони здобули арсенал генерала Ву Пей-Фу, в якому перебували бельгійських офіцерів, що служать добровільно в наших арміях, є на 20 мільонів доларів вартості амуніції і т. ін. Для нашого міністра закордонних справ є цілком природною річчю приняти дипломатичні ноти американського уряду, адресовані до нього, з таким самим недовір'ям і скептицизмом, з якими ми признаємо британські й японські ноти.

Це є наше становище зглядом всіх чужих держав, а головне зглядом Британії, Японії і Злучених Держав.

І тепер, коли ми доказали,

ВАН ЦІН-БЕП, голова Центрального Комітету партії Кумінтанг і кантонського національного уряду.

На це ми, Китайці, кажемо: що наш рух є дійсний і попераний народом Китаю; коли ми маємо в посіданні територію, на якій є 90 процент концесій; коли ми контролюємо більшість портів, звязаних не рівними договорами вільної торгівлі — було-б корисним для націй, яких ти-нерівні торговельні договори дотичать, заключити з нами чим скорше мирну умову.

Але як-що ви, чужі нації, даватимете допомогти північним бандитам, то коли прийде час — а він приходить вже швидко — і цілий Китай буде під системою національного уряду — всі ваші договори з північч будуть відкинуті і сканцельовані.

Народ, яка перша схоче мати з нами рівноправні зносини, здобуде собі прихильність китайського народу.

КОЛЮЧКИ.

Часом я сиджу й думаю... Коли-ж починаю ходити, тоді перестаю сидіти. А коли перестаю думати, тоді вже нічого не думаю.

Часом я над таким думаю: чому в Толстої, Мані, церква згоріла? І додумуюсь до такого: згоріла зі вступу перед релігійною сваркою своїх парохів... Згоріла й в образі диму понесла до бога свого скаргу на побожних безбожників на землі, що посіяли між людьми релігійну ненависть.

Часом мені не дають думати... А часом забивають мені клина в голову й надають тако-го до думання, що нічого думати не хочеться.

Зразу не хочеться, а потім я таки думаю, аж поки не пере-думаю, а тоді... починаю знову над чимсь думати.

— Ви, більшовики, радієте з національного визвольного руху в Китаю, а національний визвольний рух власного народу ви поборовали — кажє до мене один такий великий націоналіста, який, зрештою, не вирішивши ще остаточно на чию користь згоріла церква в Толстої.

Клима, значить мені в голову забив. — А який то, прошу вас, був "національний визвольний рух власного народу?" — спитав я

цотки Антанти, в Ліги Націй, в Раді Амбасадорів, а Евген Чен і Чан Кай-Шек вимітають цих "кумів" із своєї землі; Петлюра, Скоропадський, Петрушевич лучилися з польською шляхтою, "з кайзером, з Денікіном, Балаховичем, з ріжними бандитами проти українських більшовиків, а Евген Чен, Чан Кай-Шек, Фен Ю-Сян лучаться із вєсвітніми більшовиками проти власних бандитів; нарешті, ми радіємо з переемоги Кантонців тому, що вони звільняють Китай з колониального подожження, а Петлюра, Скоропадський, Петрушевич хотіли звести Україну до колонії французького, чи міжнародного капіталу... Ось хоч-би так само, як вони зрубили Галичину колонією польської шляхти.

Тому, "добродійна" головешко, ми були проти Петлюри, Скоропадського, Петрушевича, що вони були українськими Чан Цо-Лінами, Ву Пей-Фунами, Сун Чуан-Фанами. Проти цих продажних бандитів борється китайський народ, проти таких самих боролася й ми, чи ти наші брати в старому краю, яким ми співчували. Розумно?

— Та воно... ніби тее... Я втім не дуже то й розбираюся, але як наші пани кажуть, то воно ніби виходить, що коли йде боротьба національно, то ніби не треба інтернаціонально, а вже потім, як ніби тее... можна між собою якось то все... А то якось воно так виходить, що як чуже національно — то добре, а як своє, то ніби якось воно не тее... Я хотів-би, щоб то все було добре, щоб не битися, не сваритися, а коли вже ніби треба, то якось тее, щоб між собою по божему, по братньому, а то чомусь одні національно, другі інтернаціонально... а чому воно так, я не знаю, але наші пани кажуть, що ніби-то більшовики клопінт роблять, через них все лихо на світі... Не подумайте, що це я таке кажу... це ніби наші... на лекціях таке кажуть, в газетах таке пишуть... коли-б значить не більшовики, то не було-б отого інтернаціонально, а все було-б національно.

— Стоп!

— Га, що?

— Чому церква в Толстої згоріла?

— Та... певно від вогню...

— Від якого?

— Гі-гі-гі... Бодай би ви зрозуміли були... Ніби-ж то ви не знаєте, який є вогонь — хі-хикав мій "добродій".

— Я знаю: є вогонь, що його дав нам Прометей, — те є вогонь лєкучий, здоровий, він дає нам світло, життя... А є вогонь ненависти, який роздирає на части тїло невідомих працюючих мас, це більше їх затемнює, зводить їх на мавпий, патрожджує брата на брата, вогонь, на якому колись християнські інквізитори палили людей науки, вогонь... Бувайте здорові, добродію... бувайте...

— Почекайте, я ще не докінчив про вогонь...

— Дякую, але мені вже й так гаряче, дуже гаряче... Ой пече...

— І перемонно тільки митнула його "twinklotos".

Тепер я сиджу й думаю: який з двох вогнів його так припек: Прометєв, чи той, що в Толстої, Мані, церкву спалив?

Думаю...

Куркуленко.

ПРИЯТЕЛІ ПРОВОКУЮТЬ ОДНІ ПРОТИ ДРУГИХ.

Віденська вечірня газета "Вінер Альгемайне Цайтунг" дістала за останні два роки 30 тисяч доларів від польського уряду субсидій за її "янопольську" роботу. Одночасно газета служила угорському урядові. Цим і пояснюється кампанія цієї газети проти Румунії.

Орган румунської сигуранци "Унісаль", потверджуючи повідомлення про одержання газетою субсидій, звертає увагу румунського уряду на те, що "Вінер Альгемайне Цайтунг" провадить протирумунську пропаганду за гроші, одержувані від польського уряду.

УХВАЛИ ВОСЬМОГО З'ЇЗДУ ТОВАРИСТВА УКРАїнСЬКИЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ ДІМ.

РЕЗОЛЮЦІЯ В ШКІЛЬНОМУ ПИТАННЮ.

Восьмий З'їзд ТУРФДім констатує, що в минулому році Центральний Шкільний Комітет, спільно з Центральним Виконавчим Комітетом, старався по можливості виконати поручення Седмого З'їзду ТУРФДім у шкільній справі, однак з незалежних від нього причин не всі ті поручення були виконані. І так:

1) Справу обсядження українських робітничих диточих шкіл-відповідними учительськими силами полагоджено частинно через заснування 6-місячного Вищого Освітнього Курсу.

2) Справу шкільних підручників розв'язано тимчасово в той спосіб, що ЦШК постарався достаточне число читанок Крушельницького й поручив обов'язково уживати їх у всіх школах.

Власного букваря ані першої читанки не можна було видати через брак відповідних черенків у друкарні й на американському континенті, а також через брак часу у товаришів, що могли б взятися до складання букваря. (Треба взяти на увагу, що в минулому році відішов від праці в наших видавництвах один з найдієвних товаришів.)

3) В справі централізації шкіл Центральний Шкільний Комітет а) приписав одностайні підручники (Крушельницького); б) розіслав до всіх шкіл об'явку, у якій пояснив, яких книг належить обов'язково уживати при технічному веденню шкіл (каталог, дневник), як ці книги вести та яких формулярів уживати (шкільні свідчення, місячні звідолення до родичів і тримісячні звіти до ЦШК); в) призначував і вислав учителів до шкіл відповідно до того, як мав до розпорядженості учительські сили.

4) Центральний Шкільний Комітет започаткував диточі бібліотеки при школах через виготовлення списку книжок і розіслання його до всіх шкіл, а далі через вислання замовлених книжок до бібліотек.

З'їзд уважає шкільну справу одною з найважливіших, бо від вирішення її залежить виховання нашої молоді в пролетарському дусі. Зокрема з'їзд кладає велику вагу на учителів, бо якраз вони є тими людьми, в руках яких спочиває судба молоді. Тому Восьмий З'їзд ТУРФДім закликає Центральний Виконавчий Комітет і Центральний Шкільний Комітет докладати всіх старань, щоб постанови з'їзду в шкільній справі були в 1927 році виконані. І так з'їзд поручає:

1) Заснувати в 1927 році 6-місячний Вищий Освітній Курс для виховання дальшого кадрови учителів.

2) Встановити комісію для випрацювання букваря й бодай першої читанки.

Рівночасно з'їзд звертається до Ради Директорів Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства, щоб вона набула, якщо це можливо, потрібні черенки для букваря й першої читанки.

3) Постафати шкільні бібліотеки новими книжками й поставити їх на належній висоті.

4) Вислати бодай раз в році шкільного інспектора до всіх шкіл при відділах ТУРФДім.

5) Заснувати учительський журнал, або бодай відстунити окрему сторінку для учителів в одному з наших органів ("Укр. Роб. Вісти" або "Робітничі").

6) Пристунити до видавання диточої бібліотеки, якщо на це дозволить обставина.

Далі Восьмий З'їзд підчеркує, що всі місцеві шкільні комітети й учителі повинні рішучо піднімаються у всіх шкільних справах розпорядкам Центрального Шкільного Комітету і мусять присилати йому місячні звіти з діяльності. Ніякий місцевий шкільний комітет не сміє на свою руку наймати учителя без відома ЦШК, ані відправити його. Ніякий учитель, тимбільше член наших організацій, не сміє на свою руку й без відома ЦШК, оставляти одну місцевість і переїздити до другої. З'їзд виразно зазначає, що випадки прийняття учителів місцевими шкільними комітетами на власну руку, які мали місце минулого року (права, їх було не багато), не будуть більше толеровані.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРЕСОВОЇ КОМІСІЇ.

З'їзд стверджує, що наша робітничо-фармерська преса є могутнім організаційним і освітньо-освідомлюючим чинником в житті нашої організації, як і також в житті українських працюючих мас цієї країни взагалі. Наша преса в минулому році виконувала це своє завдання ширше й успішніше, про що свідчать зацікавлення працюючих нею і зріст циркуляції "Укр. Роб. Вістей", "Фармерського Життя" й "Робітничі" серед робітників і фермерів.

З'їзд постановляє, щоб "Укр. Роб. Вісти" й на далі були центральним органом ТУРФДім, "Фармерське Життя" органом фармерської частини нашого членства, а "Робітничі" — органом Жіночої Секції.

З'їзд і на далі ставить за обов'язок всіх наших відділів, товариств і загального членства поширювати робітничо-фармерську пресу, літературу всюди між працюючими, пам'ятаючи, що наша робітничо-фармерська преса є найкращим сталим їх організатором і учителем.

Кожний відділ і кожне товариство повинні обов'язково налагодити в себе справу кольпортажів й регулярного розповсюдження робітничо-фармерських часописів, журналу та книжок у своїх місцевостях.

З'їзд поручає всім зарядам відділів перевести перевірку членів і членкинь, чи всі вони є передплатниками й заставити тих членів і членкинь, що не є ще передплатниками, стати ними в найближчому часі. Заряди відділів, головлю іхні освітні комітети повинні доповідати, щоб члени й членкині не тільки побирали газету й журнал, але щоб читали їх, бо тільки той чи та будуть дійсними членами організації, що читають і знають, що діється в їх організації та в загальному міжнародному русі працюючих.

Обов'язковість що до передплат мусить бути така:

Кожний робітник, член ТУРФДім повинен бути передплатником "Укр. Роб. Вістей".

Кожний фермер, член ТУРФДім повинен бути передплатником "Фармерського Життя".

Кожна робітниця і фермерка, членкиня Жіноської ТУРФДім, повинна бути передплатницею "Робітничі".

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО "УКРАїнСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

Вислухавши звіти делегатів і писемні пропозиції від відділів та засягнувши інформацій у Видавничій Раді про побільшення "Укр. Роб. Вістей" чи про видавання їх щоденником, комісія предкладає з'їздові таку резолюцію:

Хоч наша друкарня перейшла вже в нове, просторе приміщення, яке значно сприяє для побільшення видавництва, однак через брак ротативної преси (машини) побільшення "Укр. Роб. Вістей" або перетворення їх в щоденник покищо неможливо до виконання, а це тимбільше тому, що на часі стоїть справа побільшення "Фармерського Життя".

З'їзд поручає Центральному Виконавчому Комітетові звернутися до Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства з бажанням, щоб "Укр. Роб. Вісти" й надалі виходили три рази тижнево, але щоб до десятиріччя ТУРФДім Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство поробило всі заходи для того, щоб зробити "Укр. Роб. Вісти" щоденною газетою українських працюючих мас Канади й органом його організаційних сил.

Що-ж до поліпшення змісту і розподілу матеріалу, з'їзд підтверджує резолюцію минулорічного з'їзду з тим додатком, щоб по можливості більше писати про трейд-юніонний рух в Канаді, а критику про працю в наших організаціях містити лише таку, щоб вона була розумна, конструктивна й не шкодила, але сприяла розвиткові організації.

Чи ви вже зробили що для допомоги будові Укр. Роб. Дому в Торонто?

СОЦІЯЛ-ЗРАДНИКИ В ІТАЛІЇ ПІДДАЮТЬСЯ ФАШІСТАМ.

Президія загальної фашистської конфедерації праці повідомила належні до неї організації про перетворення конфедерації на консультативне бюро праці. Бюро перебуватиме в Швайцарії. Ця постанова означає самоликвідацію єдиної легальної італійської робітничої організації і безперечно зв'язана з вимогами фашистського уряду. Хоч надії уряду на те, що конфедерація оголошить припинення своєї діяльності і запропонує своїм членам прилучитися до фашистських корпорацій і не справдилися, проте зазначена постанова рівнозначна повній відмові реформістів від всякої діяльності в Італії. Постанова ця безперечно вигідна для фашистського уряду, що намагається використати її на збільшення політичного й економічного нагніту на робітничу класу через корпорації. Заснування консультативного бюро в Швайцарії, мабуть, за допомогою бюро праці при Лізі Націй, не може мати ніякого практичного значіння для трудящих Італії і не виключає можливості дальших переговорів про співробітництво реформістів з корпораціями.

Підприємці також співчувають цій ідеї.

Не зважаючи на можливість легальної роботи, конфедерація за останні тижні систематично зменшала свою діяльність. Ігноруючи всі протести революційних профсоюзів — державооброївників, народнього харчування й торговельних службовців та саботуючи всі іхні практичні пропозиції про поширення роботи. Одному з представників революційних профсоюзів заявлено, що президія конфедерації вважає теперішній момент за несприятливий для поживлення проносної й професійної роботи, нелегальної мас, мовляв, нездатні розбиратися в міжнародних питаннях і т. д.

У відповідь на ці заяви представники революційних профсоюзів повторили енергійний протест проти ліквідації президією конфедерації і оголосили, що вони боротимуться за збереження й зміцнення класової організації пролетаріату, що особливо потрібно за умов збільшення реакції й чимраз більших злиднів трудящих.

В КРАїНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

ПІСЛЯ ВОЛОДИМИРСЬКОГО ПРОЦЕСУ.

Жорстокий присуд у володимирському процесі викликав у цілому краю і за кордоном велике обурення. З усіх сторін напливають до робітничих редакцій листи, в яких робітництво і селянство українських земель складає волондирським мушкетерам і героям слова признання й солідарності.

Засуджених, майже всіх, вислали зараз другого дня після оголошення присуду до різних тюрем у центральній Польщі, головню до Равича, Вронок і Сандомержа. Влада зробила це у великій тайні, побоюючись ексцесів і демонстрацій в часі експортації.

Оборона інемем засуджених внесла зажалення неважкості проти високого виміру кари.

ЩЕ ПРО ТОРТУРИ ПОЛЬСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ.

Польська суди й польська публічна опінія стало покривали інквізиційні методи польської поліції. Та зайшов випадок, що арештовано Р. Венклера, про що ми свого часу доносили, якого по непорозумінню взято за комуніста й у львівських арештах так побито, що він незабаром від побирання помер. Коли вийшло на яв, що він поляк і був арештований не за політичні справи, під натиском опінії приступлення в цій справі до судства, яке виказало: "Що дійсно Венклера скатовано в поліційних арештах і то через дозорців. Мучили там Венклера цілими тижнями, так що він через ті катування доходив до божевілля. Пізніше бити його так страшно, аби зладили його зі світа, щоб він не міг зрадити своїх мучителів. Співязані Венклера зізнали, що його морене голодом, що оба ключники були його в звірській спосіб ланцухами, французьким ключем, дротом, кулаками, топтали його колінами, копали чобітьми. Коли змасакрований в'язень шарпав на собі одяжу, тоді розібрали його до нага, скували його руки взад і прикували його до підлоги. Ті катування повторювали кілька разів протягом ночі. В міжчасі управа тюрми старалася відіслати його як божевільного до шпиталю, але лікарі ствердили, що він умово здоровий, тільки зморений голодом і замучений катуваннями. Підчас лікарської секції стверджено, що

"СНЕП ШАТС".

РАЦІЯ.

Сварив-же мене мій товариш, сварив.
— Чого ти мовчав?
— Про що?
— А ти хіба не бачиш?
— Що такого?
— Ади, в газетах вже повно про Лігу Націй.
— Навіщо-ж мені ліги? Я такими справами не цікавлюся. Це належить до т. Куркулєнка. Він займається міжнародніми справами, а я лише місцевими.
— Хай буде й так, але ти можеш згадати й про це.
— Що-ж тут такого великого?
— Коли заносилося на війну між Хіною а Британією, то про Лігу Націй ані словечка в щоденній пресі. Я думав, що вона вже розв'язана. А коли криза війни трохи проминула, то Ліга вже знову віднесла голову. В пресі вже знову повно новинчок про те, що Ліга думала робити і таке інше.
— Ну?
— А президент Злущенх Держав Кулідж вже знову кричить, щоб менше будували воєнних кораблів.
— Ну?
— Та ну, ну, робітники повинні знати про це, як буржуазія хитро їх задурює.
— А дальше?
— Коли розрухи, то преса переповнена Москвою, коли спокій, то Лігою Націй. Навіть МекДоналд, робітничий провідник британського парламенту, коли заносилося на війну, одобрював поступок уряду, а коли заноситься на мир, то він строго проти війни.
— Навіщож тобі про це писати, як ти самий добре знаєш?
— Треба, щоб і інші знали.
— Як знаєш ти, то знають і інші. Хто цікавиться світовими подіями, той знає, а хто не цікавиться, тому й писання не допоможе.
— Але є багато таких, що не знають, як треба розбиратися в тій ріжкій писанині. Їх треба повчати та відкривати їм

ріжні обличчя фальшивих опікунів.
— Твоя правда. Радія. Про це пишеться у нашій пресі, але треба лише старанно її читати і читати не лише przypadково, а кожного разу від початку до кінця.
— І ти маєш радія. Хто старанно читає кожне число "У. Р. В.", той виробляє собі правильний світогляд на всі найменші події.
— Так, я йому, а він мені, привіз радіо і на тім закінчили.
— А що ви на це, читаю?
Драпана.

УКРАїнСЬКИЙ ЕТНОГРАФІЧНИЙ МУЗЕЙ.

В найближчий час в Одесі відкривається український етнографічний музей. Археологічний музей передав до нового музею 20 цінних речей української старовини, що мають етнографічний характер. Музей збирає етнографічний матеріал полузудової частини України.

ВІСТІ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАїНИ.

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ КОЦЮБІНСЬКОГО.

З ініціативи комітету вивчення Поділля було утворено при Винницькому Окружному Комітеті комісію для вшанування пам'яті М. Коцюбинського. Особливу увагу комісія звернула на охорону будинку, в якому народився М. Коцюбинський; в ньому буде музей імени письменника. Зібрано вже чимало матеріалів, що стосуються перебування М. Коцюбинського на Поділлі: метрична книга з записом про народження його, ріжкі фотографії, спомини його учнів та інших осіб.

Утримання музею з 1. жовтня прийнято на місцевий бюджет, музей буде під науковим керівництвом комітету для вивчення Поділля.

На колишній садибі Коцюбинських має бути впорядковано великий міський сквер, а в сквері споруджено пам'ятник письменникові.

Збирання жертв на збудування пам'ятника буде переводити централна комісія в Харкові і дві підкомісії в Винниці та Чернігові. На замовлення комітету вивчання Поділля

акад. С. Єфремов написав текст пам'ятки — "Жертуйте на пам'ятник Коцюбинському в Винниці", з стислим популярним викладом життя й творчості письменника. Комісія при Винницькому Округовому має видати цей пам'ятк і поширити по Радянській Україні.

Відкриття пам'ятника має відбутися в день святкування 65-літніх роковин дня народження письменника (18 вересня 1829 р.).

35 УКРАїнСЬКИХ СІЛЬРАД.

Щоб як найкраще обслужити національну меншину по радах, президія курського губвиконкому ухвалила організувати 35 українських сільрад по тих районах губернії, де переважає українське населення. Українізацію сільрад буде переведено з бажання самого населення цих районів, висловленого на теперішніх звітських зборах. На випадок організації українських сільрад при волвиконкомах, потрібно організувати українські столи. В зв'язку з цим розробиться порядок провадження діловодства українською мовою.

Збирання жертв на збудування пам'ятника буде переводити централна комісія в Харкові і дві підкомісії в Винниці та Чернігові. На замовлення комітету вивчання Поділля

НА ЗАКАРПАТСЬКІЙ УКРАїНІ.

АГРАРИ ПРИСЛУЖУЮТЬСЯ ЧЕХІЗАЦІЇ.

Центральний орган аграрної чеської партії та прибічний орган пана Шведли "Вечер" з нагоди закарпатського гміну, викладають свою точку що-до національного питання на Закарпатті. В тих своїх міркуваннях надто ясно боронять цілковиту асиміляцію українців з Чехами та Словаками. Звичайно, що ніяких "Українців" там в тих газетах немає, а простісенько самі "Карпаторуси", "Словаки" то-що. "Карпаторуси" (себ-то Українці — ред.) належать, а чим дальше, тим більше будуть належати і зі Словаками до середньоєвропейської культурної області в чехословацькій державі. Чехословацька культура і приналежність станеться ім тілом і кров'ю" — так розписуються чехізатори-аграри.

тні, що його переносить Закарпаття. Хоч, що правда, треба сказати, посол Коуделка, представник партійної централі, дещо сказав. А саме: "Узи братньої солідарности, приналежність до єдиної державної цілості — лущать нас спільно в спільній праці".

А про утиски цілого народу, про неучаїний колоніальний режим, що його практикують чеські, що вбогі практики — відібрало йому-зника.

З ПОБУТОВИХ КАРТИНОК НА ЗАКАРПАТТІ.

Відповідальний редактор "Карпатської Правди" Осип Бойчук ще минулого року одержав акт обвинувачення від берегової державної прокуратури в чеській мові за його промови на зборах у Вел. Селосі. Але міністерство внутрішніх справ видало якось розпорядження, що всі урядові звідомлення на Закарпатті мають бути писані українською мовою. Посилаючись на це розпорядження, О. Бойчук повернув те урядове повідомлення назад, вимагаючи писати його українською мовою, а не російсько-чеською українською мішанцюю, ще до того відаруковане латинкою. Прокуратура ганяла з усіх ніг, ніби-то аби дістати українську машину до писання. Але дарма, Бойчук і в друге не визнає українського тексту обвинувачення.

СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИ ЗАКАРПАТТЯ ЗАПРОДУЮТЬ ЗАКАРПАТСЬКУ УКРАїНУ.

З'їзд соціал-демократичної партії, що відбувся недавно в Берегові, виявив наочно, яку то підлу протинародно політику ведуть закарпатські соціал-демократи. Що доповідач, то ціла проповідь слухняності та почтивости до чеського уряду, до чеського капіталу. Ні один з відповідальних представників центрального органу, с.-д. партії не зупинився на тяжкому колоніальному

Так само доручено акт обжалування 63 громадянам з приналежністю до комуністичної партії.

В Лущку доручено акт обжалування 70 учасникам безневинної демонстрації безробітних в Стрию.

ЗНОВУ БАЧИНСЬКИЙ І ЗНОВУ УНДО.

Апостол польсько-української угоди Бачинський дає і на далі інтервю польській пресі, де дискредитує ундівських політиків і заповідає, що введе на світло дня всі іхні таємні вчинки. Ці заяви викликали в ундівському таборі переполох, а ундівські менери стараються при помочі родичів умістити його в санаторій, як умово хворого. Цим способом бажують вони ослабити революція, а також усунути конкурента.

ЕДМОНТОНЦІ НА ДОПОМОГУ БУДОВІ УКР. РОБ. ДОМУ В ТОРОНТО.

Українські робітничі організації при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні вже уклали програму місячної кампанії на допомогу будові Укр. Роб. Дому в Торонто.

В суботу, 5. березня драмгурток відіграє в Укр. Роб. Домі відому драму в 5-ох діях Тогобочного п. и.

"ЖИДІВКА ВИХРЕСТКА".

В неділю, 6. березня відбудеться в Укр. Роб. Домі

КОНЦЕРТ-МІТІНГ.

В суботу, 19. березня драмспівгурток відіграє відому драму т. Ірчана п. и.

"РОДИНА ЩІТКАРІВ".

В неділю, 20. березня відбудеться в Укр. Роб. Домі

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Українське робітництво Едмонтону розуміє значіння Укр. Роб. Дому, як також розуміє будівлення організації без власного приміщення. Тому воно спільно з допомогою будові Укр. Роб. Дому в Торонто й кличе до цього всі наші робітничо-фармерські організації.

Допоможим нашим товаришам в Торонто збудувати Український Робітничий Дім!

МІСТКОМ.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомяється всіх членів старшого відділу Секції Молоді в Вінніпегу, що в неділю, 20. лютого в годині 10.30 перед полуднем відбудуться збори, на котрих будуть обговорюватися організаційні справи. Всі члени й членкині повинні обов'язково бути присутніми на цих зборах. Нових членів радо вітаємо. Тож приходіть на збори на означений час. Заряд.

